

Cultura i Espectacles

Treballs de Nam June Paik i Martha Rosler ■ LOOP

La quinzena edició del festival Loop, que se celebra a partir de dijous, dedica el seu cartell als pioners del mitjà, que està a punt de complir mig segle

Mestres del videoart

Maria Palau
BARCELONA

El videoart ja té una edat, a la vora del mig segle al nostre país. I el festival que el defensa, li dona visibilitat i promou els seus artífexs també en comença a tenir: ha fet quinze anys. Loop celebra enguany una edició especial dedicada a revisar la història d'aquesta pràctica artística, els seus orígens i els seus grans mestres.

El programa es desplegarà entre el 18 –Dia Internacional dels Museus– i el 27 de maig en una vuitantena de museus i centres d'art barcelonins, tot i

que com és habitual també hi ha alguns espais amb usos i funcions que res a veure tenen amb l'art en els quals de manera més inesperada els ciutadans es poden trobar un vídeo.

El màxim atractiu d'aquesta quinzena edició del festival Loop són, per tant, els pioners: artistes que en les dècades dels seixanta, setanta i vuitanta van escollir aquesta nova manera d'expressar-se i van trencar amb velles fórmules. Eugeni Bonet, un dels grans especialistes en videoart, parla "d'època daurada". "És un moment en què hi ha una gran excitació amb la descoberta

del nou mitjà", assenyalava. Bonet, juntament amb Antoni Mercader, un altre erudit de la història de l'art audiovisual, ha deixat les seves petjades de coneixement en els continguts del festival, cosa que és tota una garantia. A més, han digitalitzat un conjunt de 70 documents històrics de videoart a l'Estat espanyol i els han fet accessibles a través del web de Loop, una "invitació a la recerca", exclama Mercader.

Bonet és el comissari d'una mostra descentralitzada, en diversos espais de la ciutat, *Video rewind*, que aplega cinc peces da-

tades del 1974 al 1983, per exemple d'Antoni Muntadas –que es presentarà al Museu Can Framis de la Fundació Vila Casas– o d'Ant Farm –en un escenari ben peculiar, un pàrquing del carrer Ortigosa.

Hi participen una vuitantena de museus i alguns espais lluny de l'ús artístic

Molts altres referents del gènere, com ara Eugènia Balcells, David Hall, Beryl Korot, Chip Lord, Mary Lucier o Peter Weibel, seran presents en el Loop d'aquest any amb instal·lacions i projeccions. N'hi ha d'altres que protagonitzaran exposicions senceres, com per exemple Martha Rosler al Macba, Tony Oursler a CaixaForum, Robert Cahen a la Virreina, Paul McCarthy a la Fundació Gaspar i Antoni Miralda a la Fundació Suñol. Algunes d'aquestes mostres són d'obertura immediata, però n'hi ha que ja fa alguns dies que s'han activat, com ara la d'Andy

Warhol a l'antiga fàbrica de Can Trinxet de l'Hospitalet (en què, més que la imatge en moviment, predominen les portades de discos que va dissenyar el pare de l'art pop: més de 60 de tots els registres musicals).

Un dels principals encerts d'aquesta edició és haver fet memòria i haver donat suport a la recuperació de grans obres oblidades, fins i tot una de mítica que estava perduda, *Primera muerte*, que és considerada el primer videoart de l'Estat, creat el 1969 per Jordi Galí, Sílvia Gubern, Antoni Llena i Àngel Jové. La investigació que ha per-

L'APUNT

Mejide, Trump i l'Institut de Cultura

David Castillo

Gran cabreig entre els professionals del món del llibre, autors, llibreters, editors i altres agents per la campanya que l'Institut de Cultura pretenia encarregar a Risto Mejide per al foment de la lectura. Una de les iniciatives de la campanya, que costava 111.000 euros, era una acció d'enviament de llibres a Donald Trump "perquè fos més tolerant". La veritat és que ningú ha entès

que el foment de la lectura impliqui atacar el nou president americà, ja prou acostumat als xous mediàtics. A més, nosaltres no som els més indicats per donar lliçons morals a ningú, i menys des d'unes institucions polítiques més que qüestionades. El tret sembla haver sortit per la culata, però la intenció ja s'ha mostrat patètica i inútil, i el treball de base, per fer.

més localitzar-lo ha anat a càrrec de la crítica d'art Imma Prieto, i l'exposició en què es projecta, que es va inaugurar dijous passat, té lloc al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. És una de les cites més imprescindibles de l'esdeve-

S'han programat exposicions de Martha Rosler, Tony Oursler i Paul McCarthy, tots referents

niment.

Però els organitzadors de Loop no s'han limitat a fer una mirada al passat, sinó que en alguns casos han optat per entroncar figures llegendàries amb la creació artística contemporània. Un exemple clar en aquesta línia es viurà al MNAC, on conviuran l'art visionari de Nam June Paik, mestre de mestres, i el treball més recent de

l'artista David Claerbout, en què mostra una rèplica feta per ordinador de l'estadi que Hitler va encarregar per als Jocs Olímpics d'estiu del 1936 i el seu procés de desintegració a temps real.

A l'Arts Santa Mònica també es viurà aquesta dicotomia entre el vell i el nou: la col·lectiva *(Re)visionats, (re)visitats. Una relectura dels inicis de la videocreació espanyola*, una altra mostra que ja fa dies que es pot visitar, farà tàndem amb el projecte audiovisual *Cos social (llicó d'anatomia)*, de Joan Morey, una producció filla de la tercera edició del premi de videocreació. El treball va ser filmat en un espai ben singular i alhora força desconegut de la ciutat: l'antic amfiteatre anatòmic de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya.

L'últim cap de setmana del festival, els dies 25 i 26, l'oferta s'amplia amb la fira Loop, que un any més es durà a terme a les habitacions de l'Hotel Catalonia Ramblas, i amb un cicle de conferències per al sector professional. ■

Gemma Humet aborda el drama dels refugiats i adopta un so més elèctric en el seu segon disc

Crítica i moderna

Guillem Vidal
BARCELONA

Dos anys després del seu primer disc, *Sicanto enre-re*, Gemma Humet (Terrassa, 1988) torna amb *Encara* (Satélite K), un disc marcat pel protagonisme del piano, que Humet toca en cadascuna de les deu cançons; una producció "més moderna" a càrrec de Carles Campón, home de confiança de Jorge Drexler, i el drama dels refugiats i la guerra com a eixos temàtics de la part central del disc. "Em fa ràbia veure que hi ha músics o actors que no es volen pronunciar", diu Humet, que avui protagonitzarà l'estrena oficial d'*Encara* a l'escenari del Tradicionari de Barcelona. "Sempre dic que els qui tenim la sort de tenir un micròfon al davant tenim una responsabilitat. I, si no l'exercim nosaltres, l'exerciran només els polítics, que són els altres que també tenen micròfon." A *Podries*, Humet posa notes a un poema de Joana Raspall ("si tu fossis nat a la seva terra, la tristesa d'ell podria ser teva", canta la terrassenca) i, a *Les*

Gemma Humet (Terrassa, 1988) presentarà 'Encara', un disc produït per Carles Campón, aquest vespre al Centre Artesà Tradicionari de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

"Em fa ràbia veure que hi ha músics o actors que no es volen pronunciar", diu la cantant

veus del mar, aborda una crisi que l'ha fet "plantejar-se on som i què estem fent". "Sempre penso en el dia que el meu fill [Humet

ha estat mare fa tot just unes setmanes] em preguntarà: com pot ser que no féssiu res, davant tot això?" "Cares sense rostre; els han pres la identitat. Rostres sense cara que lluiten per la dignitat", canta Humet.

L'emboïllament de les cançons, però, és un altre reclam del disc, ja que *Encara*, pel que fa al so, és notablement diferent del seu debut. "El volia elèctric, fins i tot electrònic", detalla. Haver tocat, d'altra

banda, tant el piano a l'hora de gravar el disc, però, és una cosa que no es traduirà en els directes. "Em fa una mica de por amagar-m'hi al darrere", confessa. "Em continua agradant molt estar al davant..."

Provinent d'una família de músics (el seu oncle era el cantautor Joan Baptista Humet), Gemma Humet, més enllà dels seus dos discos, ha col·laborat amb Toti Soler i Toni Xuclà en diferents projectes. ■

Els poetes evocuen Cohen

El Festival de Poesia de Barcelona porta autors com ara Billy Collins i Paolo Agrati

Redacció
BARCELONA

La 33a edició del Festival Internacional de Poesia de Barcelona omplirà aquest vespre el Palau de la Música de versos d'autors com ara el nord americà Billy Collins, un dels més popu-

lars al seu país, amb llibres que solen superar tirades de més de 50.000 exemplars; la nicaragüenca Gioconda Belli, l'italià Paolo Agrati, la portuguesa Ana Luísa Amaral i la jove catalana Maria Sevilla. Un altre protagonista serà Leonard Cohen, que serà recordat abans de començar el recital. Xavi Lloses, d'altra banda, és encarregat de l'escultura sonora *Nautilius*, amb la qual els ver-

Leonard Cohen serà recitat avui al Palau ■ REUTERS

sos "volaran" per l'edifici modernista, a partir d'una vintena de tubs de metal·litzats plens d'aigua, tal com van explicar ahir les dues directores del festival, Àngels Gregori i Teresa Colom. Collins va citar Dante, amb qui comparteix la concepció que "la poesia és explicar la veritat dins de belles paraules". "La poesia està a tot arreu com enlloc", opina Sevilla. ■